

author, in his articles, confirms the thesis about the law efficiency of capital punishment, its inability to act as a deterrent and reduce the number of criminal homicide.

According to M. Gernet, the question about the abolition of the death penalty was raised in the Convention 6 times. In addition, M. Gernet, drew attention to the views on the death of the leaders of the French Revolution, Maximilian Robespierre, who, supported the abolition of the death penalty at the beginning of his work, and after coming to power, changed his views and became one of the ideologists of cruel terror, directed against all dissidents.

Also, scientist analyzed the adoption of the German Reichstag imperial project of the Penal Code and indicated, that for its preservation were only titled deputies.

Keywords: *criminal law, death penalty, clergy, third estate, aristocracy, criminal punishment, acts of legislation.*

УДК 349.6 (477)(045)

Ю. В. Ковейно

СУЧАСНИЙ СТАН ВЕДЕННЯ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА: НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ ОГЛЯД

У статті здійснено нормативно - правовий огляд сучасного стану ведення лісового господарства. Акцентовано увагу на особливостях нормативної основи здійснення контролю за веденням лісового господарства, сутності цього виду контролю та особливостях його здійснення.

Ключові слова: *контроль, державне управління, функція управління; лісове господарство, ведення лісового господарства.*

Постановка проблеми. Ведення лісового господарства полягає у здійсненні комплексу заходів з охорони, захисту, раціонального використання та розширеного відтворення лісів. Лісові ресурси займають одне з пріоритетних місць у економіці нашої держави, що обумовлюється значенням та основними функціями, що виконують ліси.

Лісове господарство має суттєве значення для сталого розвитку агропромислового комплексу, а також для продовольчої та енергетичної безпеки країни. Сучасний стан ведення лісового господарства потребує подальшого системного реформування для забезпечення конкурентоздатності та інноваційного розвитку лісопромислового сектору.

На даному етапі розвитку української держави лісове господарство знаходиться у критичному стані, що обумовлено різними причинами, серед яких істотне значення мають: погіршення структури, якості і стану лісів, у тому числі внаслідок зміни клімату; суміщення управління господарською діяльністю з функціями законотворення та державного контролю, підміна національних інтересів інтересами окремих суб'єктів; стрімке зростання експорту необробленої деревини; закріплення лісів за численними постійними лісокористувачами (для ведення лісового господарства ліси надані у постійне користування більш ніж п'ятдесяти міністерствам, відомствам і організаціям); велика кількість нормативно - правових актів з регулювання питань ведення лісового господарства та державних органів, що здійснюють контроль за веденням лісового господарства та інші. Шляхи та засоби розв'язання вищевказаних проблем полягають у проведенні системного реформування лісового господарства з використанням позитивного вітчизняного та міжнародного досвіду, поєднанні заходів державної підтримки та впровадження ринкових механізмів у лісовому господарстві.

Метою статті є аналіз діючої нормативно – правової бази та наукової літератури щодо визначення сутності та здійснення контролю за веденням лісового господарства в сучасних умовах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема правової регламентації державного управління та контролю у різних сферах використання природних ресурсів порушувалась у працях таких дослідників як, Ю. С. Шемшученка, С. М. Шершун, В. М. Комарницького, О. Б. Федоровської, А. Г. Бобкової, А. П. Гетьмана, В. В. Костицького, М. В. Шульги, Н. В. Малишевої та ін. Вищевказані науковці досліджували питання контролю у сфері землекористування, за використанням рекреаційних природних ресурсів, в сфері лісокористування та питання громадського контролю в сфері природокористування тощо. Цю тематику не можна назвати повністю розкритою і вона потребує подальшого дослідження, зокрема з питань здійснення контролю за веденням лісового господарства.

Виклад основного матеріалу. Ведення лісового господарства регламентуються, як вже було зазначено, великою кількістю нормативно - правових актів, що передбачають перш за все зміст, умови та порядок ведення лісового господарства, організаційно - правові форми ведення лісового господарства, суб'єктів здійснення постійного та тимчасового лісокористування, їх основні права та обов'язки. Не менш важливим є регламентація системи органів державного управління лісовим господарством. Пов'язані між собою норми лісового законодавства містяться, насамперед, у великому масиві підзаконних актів, що призводить до різнорідного правозастосування та постійних ускладнень, у тому числі проблем з належним контролем за їх виконанням.

Нормативно - правові акти у сфері лісового господарства не містять єдиних вимог, це спричиняє неузгодженості правового регулювання, відсутність єдиного застосування правових норм, особливо схожих за своєю юридичною природою. Існування великої кількості законів, підзаконних актів обумовлює існування відповідної системи державних органів з формування та регулювання питань ведення лісового господарства, розробки відповідно ефективного та діючого механізму реалізації лісової політики й повноважень органів, що здійснюють державне управління в сфері лісового господарства та контролю за веденням лісового господарства. Стан лісового законодавства безпосередньо впливає на ефективність контролюючої діяльності у лісовій галузі.

Одним з найважливіших інститутів в сфері природокористування є контроль, оскільки без його нормативно – правової регламентації неможливо розглядати правові аспекти використання та охорони усіх видів природних ресурсів. За своїм призначенням контроль є функцією та своєрідним інструментом державного управління, який забезпечує функціонування механізму організації, раціонального використання та охорони природних ресурсів. Державний контроль відіграє важливу роль в забезпеченні законності в сфері природокористування та раціональному використанні, відтворенні лісових ресурсів. У науковій юридичній літературі досліджуються різні види та форми здійснення контролю, а також повноваження великої кількості органів з контролю за діяльністю суб'єктів права природокористування, пов'язаною з використанням природних ресурсів.

Загальні питання контролю та нагляду є актуальними в різних сферах діяльності в умовах прогресивних процесів реформування. Не менш важливим є питання контролю при веденні лісового господарства. Вищевказане знаходить своє відображення в відповідних наукових роботах та практичній діяльності відповідних підприємств, установ та організацій. Державний контроль є предметом дослідження різних видів наук, у тому числі юридичних.

Науковці розглядають цей інститут як функцію, зокрема державного управління,

як форму або вид діяльності, а також як принцип державного управління. Розглядаючи поняття контролю в сфері природокористування, А. П. Гетьман розглядає контроль як функцію державного управління в сфері природокористування [1, с. 65 - 68]. Зокрема, це перш за все діяльність органів державної влади загальної та спеціальної компетенції, контрольні повноваження яких регламентується відповідними нормативно-правовими актами. Прогалини та недоліки в законодавстві, що регулює контрольні та наглядові повноваження відповідних контролюючих органів, його суперечливість, породжують недоліки в діяльності цих органів, а також зловживання з боку посадових осіб цих структур. У той же час чітке визначення місця і ролі контролю та нагляду в суспільних відносинах, належна правова регламентація контрольної та наглядової діяльності можуть стати запорукою додержання норм права, а також суттєво послабити напруженість у відносинах між суб'єктом та об'єктом контролю або нагляду. Зокрема таку позицію обґрунтовує В. М. Гаращук, яка потребує підтримки [2].

Провідний науковець з питань державного контролю в сфері виконавчої влади, О. Ф. Андрійко також обґрунтовує значення державного контролю в різних сферах суспільства та розвитку державності. Отже, вищевказаний автор, вважає, що розбудова державності в Україні та формування ринкових відносин супроводжуються ускладненням процесів у соціальній, економічній та політичній сферах суспільного розвитку. За таких умов важлива роль відводиться державі, її механізму, від якого вимагається організованість, чіткість діяльності та узгоджена взаємодія всіх його елементів. Важливе місце у забезпеченні цих вимог займає саме державний контроль. Проблема державного контролю як об'єктивного суспільного явища завжди існувала і існує в усіх країнах і має різні шляхи вирішення. Держава, керуючись невідкладними завданнями, які вона ставить перед собою у певний період розвитку, має контролювати їх здійснення, об'єднувати зусилля на подолання перешкод, а також визначати завдання контролю та механізм його здійснення. Сам же державний контроль завжди спрямований на створення таких умов, які б сприяли підвищенню ефективності виконання державних завдань та функціонуванню усіх структур і службовців у межах закону. О. Ф. Андрійко визначає, зокрема, що суть державного контролю як іманентної функції держави полягає у спостереженні та аналізі відповідності діяльності усіх суб'єктів суспільних відносин установленим державою параметрам, а також у певному «коригуванні» відхилень від цих параметрів [3].

Стосовно здійснення контролю при веденні лісового господарства маємо велику кількість нормативно-правових актів, які регламентують повноваження органів загальної та спеціальної компетенції щодо здійснення контрольних функцій при веденні лісового господарства. Зокрема, Лісовим кодексом України передбачено, що завданнями контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів є: забезпечення реалізації державної політики у сфері охорони, захисту, використання та відтворення лісів; забезпечення додержання лісового законодавства органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянами; забезпечення додержання лісового законодавства власниками лісів, постійними і тимчасовими лісокористувачами; запобігання порушенням законодавства у сфері охорони, захисту, використання та відтворення лісів, своєчасне виявлення таких порушень і вжиття відповідних заходів щодо їх усунення [4]. Державний контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів здійснюється Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства,

іншими органами виконавчої влади у межах повноважень, визначених законом.

Повноваження вищевказаних органів та рекомендовані заходи щодо збалансованого ведення, сталого розвитку лісового господарства, раціонального використання та відтворення лісових ресурсів, регламентується, насамперед: Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» [5]; Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» [6]; Положенням про Міністерство екології та природних ресурсів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 року № 32 [7]; Положенням про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженим Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500/2011 [8]; Положенням «Про державне агентство лісових ресурсів України», затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 08 жовтня 2014 року № 521 [9]; Положенням про державну екологічну інспекцію, затвердженим указом Президента України від 13 квітня 2011 № 454/2011 [10]; Положенням про державну лісову охорону, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2009 року № 976 [11]; державною цільовою програмою «Ліси України» на 2002-2015 роки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2009 року № 977 [12]; Концепцією реформування та розвитку лісового господарства, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2006 року № 208-р; регіональною програмою «Правозастосування та управління в лісовому секторі країн східного регіону дії європейського інструменту сусідства та партнерства» (FLEG 2) та іншими нормативно - правовими документами [13].

Відповідно до провідного Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», на підставі якого здійснюється контроль в сфері природокористування, визначено поняття державного контролю, а саме: державний нагляд (контроль) - діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування в межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання та забезпечення інтересів суспільства, зокрема належної якості продукції, робіт та послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища [6].

Вивчаючи нормативно - правові документи провідних міністерств та робочих груп, які вже створені для практичної реалізації завдань стосовно провадження екологічно сталої державної політики в лісовому господарстві та відповідних матеріалів круглих столів (зокрема: круглий стіл з питань удосконалення організаційно - правового забезпечення контролю в лісовому господарстві від 17.12.2014 р. у м. Києві), бачимо різнопланові проблеми, що існують у лісовій галузі нашої країни, які потребують ефективного вирішення з метою покращення показників у лісовій галузі економіки, забезпечення сталого розвитку, раціонального використання та відтворення лісових ресурсів. Вищевказане дає підстави стверджувати що на даному етапі розвитку України усе більше зростає увага суспільства та представників влади до лісових ресурсів. Перш за все це пов'язано з проблемою нераціонального використання лісів і, зокрема, так званим тіньовим лісовим бізнесом (експорт необробленої деревини). Маємо реальні підстави стверджувати, що незаконні рубки та незаконний вивоз необробленої деревини за межі території України, загрожують стану українських лісів, а також завдають немалу шкоду економіці країни та погіршують її стан. Саме контроль за веденням лісового господарства має бути тим ефективним інструментом та системоутворюючим механізмом, який повинен вирішувати проблеми боротьби з незаконними рубками, а також раціонального використання та відтворення лісових

ресурсів відповідними власниками та користувачами лісів.

Проблеми, які пов'язані з незаконними лісозаготівлями, тіньовим оборотом лісопродукції та корупцією в лісовому секторі, характерні для багатьох країн світу. Тому на початку третього тисячоліття на міжнародному рівні був ініційований рух FLEG, спрямований на боротьбу з незаконними діями в лісовому секторі. Цей рух є добровільною ініціативою країн з метою привернути увагу до застосування законів, управління й торгівлі лісом. Процес FLEG організований за регіональним принципом. На початок 2004 року він мав кілька гілок: країни Південно-Східної Азії, Африки, басейну Амазонки, Європейського Союзу. У травні 2004 року на IV сесії Форуму ООН щодо лісів Росія виступила з ініціативою організувати Міністерську конференцію з проблем правозастосування й управління в лісовому секторі країн Європи й Північної Азії (ENA FLEG). Конференція відбулася в листопаді 2005 року в Санкт-Петербурзі. У її підготовці й проведенні активну участь взяла делегація України. Основними документами конференції стали Міністерська Декларація й Індикативний план дій, схвалені всіма країнами-учасниками. У 2006-2008 роках Держкомлісгосп (на даному етапі - це Державне агенство лісових ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства) України розпочав реалізацію низки заходів, передбачених Індикативним планом дій. Однак у ході реалізації заходів, які передбачені вищевказаними документами були підготовлені певні зміни до законодавчих актів, були прийняті відповідні положення, правила та нормативи, які стосуються питань посилення контролю за станом лісів, суб'єктами з ведення лісового господарства, а також посилення відповідальності за порушення лісового законодавства.

Але наряду з певними позитивними заходами, які були застосовані, виникли певні суперечності, а також низка негативних проявів та недоліків у сфері контрольної діяльності. До них можна віднести: відсутність затвердженого національного плану дій у сфері боротьби з нелегальними заготовками деревини й корупцією в лісовому секторі; міжвідомча взаємодія – на низькому рівні; представники органів державної влади, громадських організацій і бізнесу не мають єдиного бачення проблеми, діють розрізнено й непродуктивно. Перераховані вище проблеми характерні для більшості пострадянських країн Східної Європи й Північної Азії. Тому щоб допомогти цим країнам реалізувати положення Міністерської декларації щодо FLEG, Європейська комісія й інші донори створили багатосторонній трастовий фонд, кошти якого і використовуються на фінансування Програми FLEG у семи країнах, у тому числі й в Україні. Програма здійснюється Всесвітнім банком у тісному співробітництві з Міжнародним союзом охорони природи (МСОП) і Всесвітнім фондом дикої природи (WWF). Реалізація регіональної програми «Правозастосування та управління у лісовому секторі країн східного регіону дії Європейського інституту сусідства та партнерства - 2» офіційно розпочалась наприкінці 2012 року. Експерти програми вважають, що Україна є практично єдиною країною програми в якій робота ФЛЕГ майже не має практичного результату, оскільки здійснюється виключно шляхом проведення круглих столів з метою висвітлення роботи, проведеної експертами програми. Теми таких досліджень є достатньо актуальними, але оскільки основні їх результати не надаються вчасно для проведення аналізу та обговорення в рамках системи лісового господарства та не здійснюється подальший супровід впровадження основних рекомендацій програми, обговорення в рамках круглих столів залишається безрезультатним, тобто має лише теоретичне значення [13].

Звертаючись до питання теоретичної значущості роботи круглих столів, треба зауважити, що у київському відділенні Світового банку наприкінці грудня 2014 року відбувся черговий круглий стіл з питань розвитку лісового господарства. З доповіддю

«Удосконалення організаційно-правового забезпечення контролю у лісовому господарстві» вступив експерт програми ФЛЕГ 2 Олег Сторчоус, який розглянув, на його думку, проблемні питання контролю у лісовій галузі. Доповідь достатньо обґрунтована, має посилання на відповідні джерела, а саме на нормативно-правову базу з питань, що стосується лісгосподарської діяльності, де вбачаються певні недоліки та суперечності, на які звертає увагу експерт О. Сторчоус та використані статистичні дані. Основними проблемними питаннями в сфері здійснення контролю у лісовому господарстві є наступні: неефективність роботи державної екологічної інспекції як центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у сфері лісових відносин. Тобто мається на увазі, що екологічний контроль направлено перш за все на складання протоколів та нарахування збитків, що не впливає передусім на стан та якість лісів, а застосування космічного моніторингу довкілля, який запроваджується з 2012 року дає змогу швидко й оперативно виявляти зміни в лісовому фонді, однак для його ефективної реалізації необхідні відповідні витрати на сучасні технології глобальних навігаційних супутникових систем та аерокосмічне знімання або дистанційне зондування Землі. Обґрунтованим є твердження щодо існування великої кількості контролюючих органів, які заважають нормальній роботі лісгосподарських підприємств. За даними Федерації роботодавців України у 2013 році в країні налічувалось 70 державних органів, які мають контролюючі функції щодо суб'єктів господарювання. Також у доповіді відмічено, що одним із головних недоліків вітчизняної системи лісового господарства є конфлікт інтересів між дозвільними, господарськими та інспекційними функціями постійних лісокористувачів. Мається на увазі, що всі спеціальні дозволи на проведення рубок (крім рубок головного користування), видаються постійними лісокористувачами, які на сьогодні є самостійними господарюючими суб'єктами. Це свідчить про те, що постійні лісокористувачі видають дозвільні документи самі собі (для здійснення певних видів рубок у лісах), мова йде про неефективний внутрішній контроль, який має передбачати видачу дозволів іншими державними органами, що дозволить зберегти функцію контролю за державою. Проблемою є також дублювання контрольних повноважень органами Державного агентства лісових ресурсів. Тобто, питання, які перевіряє екологічна інспекція, аналогічні тим, які має відстежувати державна лісова охорона. Це є недоцільним. У доповіді також вказується на недоцільність великої кількості звітної - контрольної документації, альтернативою якій пропонується впровадження новітніх інформаційних технологій, зокрема, електронного документообігу з використанням електронного цифрового підпису. Перехід на електронний документообіг дає змогу кардинально скорити кількість паперової документації, прискорити обробку, виконання та пересилання документів [14]. Але з цим не зовсім можна погодитись. Вбачається, що наряду з введенням електронного документообігу все ж таки необхідно зберегти паперові носії звітної документації, особливо в умовах сьогодення.

Також однією з найактуальніших проблем є вивіз необробленої деревини за кордон, як свідчить статистика, це передусім практикується на Буковині. Протягом тривалого часу ліс є джерелом збагачень відповідних чиновників, правоохоронців та інших, які мають можливість безперешкодно вивозити ліс за кордон. Але на даний час громадські активісти звернули увагу на такий тіньовий бізнес, та доклали зусиль стосовно вирішення цього питання, яке шкодить економіці країни. У зв'язку з цим Верховна Рада України запровадила на десять років мораторій на експорт лісу (необробленої деревини). Документ передбачає, що тимчасово на 10 років заборонено вивозити з України необроблену деревину (крім сосни) з 1 листопада 2015 року. Щодо

сосни, то її заборонено вивозити з 1 січня 2017 року. Щодо дуба, то його зарахували до цінних та рідкісних порід. Як йдеться у пояснювальній записці до законопроекту, експорт необробленої деревини не вигідний ні в економічному, ні в соціальному, ні в природоохоронному сенсі. Адже якщо кубометр необробленої деревини коштує лише 80-90 доларів, то світова ціна обробленої деревини у десять разів вища – 950 доларів за кубометр. Можна лише здогадуватися про втрати, якщо 70% вирубаного в Україні лісу відправляють на експорт як необроблений [15].

Цей закон доречний і необхідний, але потрібно подбати про переробні потужності в країні. Без цього мораторій стане неефективним та навіть шкідливим для економіки України в цілому та розвитку лісової галузі.

Висновки. Виходячи з вищевказаного, стосовно сучасного стану ведення лісового господарства, нормативно - правового регулювання контролю за веденням лісового господарства, маємо певні позитивні результати. Окреслено, що питання ведення лісового господарства та інституту контролю за веденням лісового господарства є актуальним в умовах сьогодення, регламентується достатньо великою кількістю нормативно-правових актів, між якими існують певні протиріччя, та має місце недоцільність існування і застосування певних з них, зокрема що стосується питання дублювання контрольних повноважень органами Держаного агенства лісових ресурсів, контрольних повноважень державної екологічної інспекції.

Сучасний стан лісового законодавства з досліджуваних питань потребує подальшого вдосконалення, з метою усунення протиріч у відповідних законодавчих актів для можливості виконання їх обов'язкових вимог постійними лісокористувачами, щоб уникнути відповідальності посадовців лісового господарства.

Проаналізовано проблемні питання удосконалення контролю у лісовому секторі, що є останніми матеріалами доповіді експертів програми ФЛЕГ 2.

Встановлено, що проблемні питання здійснення контролю, які існують при веденні лісового господарства, зокрема мають теоретичний характер вирішення (обговорення при проведенні круглих столів, відповідних конференцій), та не мають практичної реалізації, що передбачено в рамках програми ФЛЕГ 2. Необхідно перш за все докладати зусилля для практичної реалізації теоретичних рекомендацій відповідних науковців та експертів програми ФЛЕГ 2.

Практичні аспекти ведення лісового господарства потребують подальшого опрацювання.

Список використаної літератури

1. Гетьман А. П. Екологічне право : підруч. / А. П. Гетьман. – Х. : Право, 2014. – 432 с.
2. Гаращук В. М. Теоретико-правові проблеми контролю та нагляду у державному управлінні : автореф. дис. ... д-ра. юрид. наук: спец. 12.00.07 / Володимир Миколайович Гаращук; Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 2003. - 35 с.
3. Андрійко О. Ф. Організаційно - правові проблеми державного контролю у сфері виконавчої влади : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: спец. 12.00.07 / Ольга Федорівна Андрійко; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. - К, 1999. - 34 с.
4. Лісовий кодекс : Закон України від 21.01.1994 року № 3852-XII // Відомості Верховної Ради України. - 1994 р. - № 17. - Ст. 99.
5. Про охорону навколишнього природного середовища : Закон України від 25 червня 1991 року // Відомості Верховної Ради України. - 1991 р. - № 41. - Ст. 546.
6. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності: Закон України від 05 квітня 2007 року № 877-V // Відомості Верховної Ради України. - 2007 р. - № 29. - Ст. 389.
7. Положення про Міністерство екології та природних ресурсів: Постанова Кабінету

Міністрів України від 21.01.2015 року № 32 // Офіційний вісник України. - 2015. - № 10. - Ст. 266.

8. Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України: Указ Президента України від 23 квітня 2011 року № 500/2011 // Офіційний вісник України. - 2011. - № 31. - Ст. 1326

9. Положення про державне агентство лісових ресурсів: Указ Президента України від 13 квітня 2011 року № 458/2011 // Офіційний вісник України. - 2011. - № 29. - Ст. 1264.

10. Положення про Державну екологічну інспекцію України: Указ Президента України від 13 квітня 2011 року № 454/2011 // Офіційний вісник України. - 2011. - № 29. - Ст. 1260.

11. Положення про державну лісову охорону: Постанова Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2009 року № 976 // Офіційний вісник України. - 2009. - № 71. - Ст. 2447.

12. Державна цільова програма «Ліси України» на 2010-2015 роки: Постанова Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2009 року № 977 // Офіційний вісник України. - 2009. - № 72. - Ст. 2475.

13. Програма «Правозастосування й управління в лісовому секторі країн східного регіону дії європейського інструменту сусідства та партнерства» [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.fleg.org.ua>

14. Удосконалення організаційно-правового забезпечення контролю в лісовому господарстві [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.fleg.org.ua/docs/498>

15. Парламент запровадив мораторій на десять років на експорт лісу - кругляка [Електронний ресурс]. - Режим доступу :

http://vidido.ua/index.php/pogliad/article/ukrains_kii_lis_zaboronili_voziti_za_kordon/

Стаття надійшла до редакції 18.12.2014 р.

Y. V. Koveino

CURRENT STATUS OF FOREST MANAGEMENT: REGULATORY REVIEW

The theme of the article is devoted to normative - legal review of the current state of forest management, characteristics of control regulatory framework for forest management, the nature of this type of control and the peculiarities of its implementation.

The purpose of the article is developing theoretical basis and justification of new provisions on regulatory - legal framework of the current state of forest management, regulatory framework features control the forestry-based theory - general concepts of functional analysis pryrodnoreursovoho law and industry developments.

Scientific novelty of the results is that in the natural resource law based system, a comprehensive study on the interaction and mutual influence of central executive bodies and a large number of regulations - regulations, including regulations proposed new theoretical provisions on general theoretical aspects of their relationship essentially manifestation and outlines the regulatory - legal framework of the current state of forest management.

The practical significance of the results is developed during the study findings complement science and natural resource law for certain institutions, such as control over forest management through a comprehensive rethinking and clarifying its place and role in the implementation of activities of forest management. Certain provisions are controversial nature can serve as material for further research.

The methodological basis of the study is general and special methods of scientific knowledge, namely, dialectical, analysis and synthesis, system-structural methods. Dialectical method used in the study of theoretical aspects of the concept of forest management control. To study theoretical conclusions used methods of analysis and synthesis, and systemic and structural - to define approaches to understanding the essence of forest management and control of forest management.

The main results of the paper is to study the regulatory - legal framework regulating

forest management today. Based on the theoretical - functional analysis of the provisions of law and natural resource governance and systemic approach, the definition of «forest management» and «control of forest management». In analyzing the functioning of supervisory authorities set an objective permanence of interaction and interdependence of these bodies and regulatory - legal framework regulating supervisory powers of the above. Supported constructive approach in terms of identifying shortcomings in the activities of regulatory bodies, duplication of regulatory powers. Determined that the current state of the studied forest law issues needs further improvement, in order to eliminate contradictions in the relevant legislation to enable the implementation of the mandatory requirements of permanent forest users to avoid liability forestry officials.

Found that control issues that exist in forest management, particularly with theoretical solution (discussion during the round tables, conferences relevant), and have no practical implementation as stipulated in the program FLEG 2.

It is emphasized that the practical aspects of forest management need further elaboration.

Keywords: *control, public administration, control function, forestry, forest management.*

УДК 342.5 (045)

В. А.Миколенко

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ МОДЕЛІ

У статті розглядаються загальні конституційно-правові питання становлення та розвитку прокуратури України у сучасних умовах європейської міждержавної інтеграції, в результаті чого має бути створена європейська модель системи органів прокуратури.

Наголошується, що побудова в Україні правової, соціальної держави, обраний курс на вступ до Європейського Союзу, адаптація законодавства України до законодавства ЄС, правові засади якої визначені загальнодержавною програмою адаптації законодавства України, зумовлюють необхідність удосконалення правової бази функціонування органів прокуратури України.

На думку автора, модель незалежної прокуратури в системі органів судової влади України зі збереженням основних наглядових функцій є найприйнятнішою для нашої країни у сучасних правових умовах і повністю відповідає заходам та зобов'язанням, передбаченим членством України в Раді Європи, які сприятимуть реалізації концепції запровадження справедливого судочинства на основі європейських стандартів.

Ключові слова: *прокуратура, прокурорський нагляд, європейська модель прокуратури, європейські стандарти, функції прокуратури, державна влада.*

Постановка проблеми. Побудова в Україні правової, соціальної держави, обраний курс на вступ до Європейського Союзу, адаптація законодавства України до законодавства ЄС, правові засади якої визначені загальнодержавною програмою адаптації законодавства України, зумовлюють необхідність удосконалення правової бази функціонування органів прокуратури України.

Питання про місце прокуратури в механізмі державної влади значною мірою визначається її функціями. Разом з тим це питання має самостійне значення, і, в свою